AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 262 — CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, NOVEMBER 7TH, 1934 — LETO XXXVI.—VOL. XXXVI.

Največja zmaga demokratov v Ameriki

Davey, Donahey, Sulzmann, Cullitan izvoljeni z ogromno večino. McMaster tepen

Ameriški narod je včeraj vzel v pretres poslovanje predsednika Roosevelta in je to poslovanje odobril z ogromno večino. Demokratska stranka je po vseh Zedinjenih državah zmagala z ogromno večino, z večjo večino kot kdaj prej.

Republikanska stranka je poražena tako silovito, da kot stranka težko če še obstoji. Celo v najbolj močnih republikanskih državah, kjer od pamtiveka nikdar noben demokrat izvoljen ni bil, so demokrati zmagali s tem, da so povdarjali, da stoje lojalno z Rooseveltom.

Med drugimi državami, ki so izbrale demokratsko upravo je tudi država Ohio. Dvomljivo je bilo en čas, če bo zmagal demokratski kandidat za governerja, Martin Davey, toda glasom najnovejših poročil, je Davey zmagal v državi Ohio z večino 150,000 glasov.

Naše slovenske varde so se sijajno odzvale. Dočim nimamo pri rokah poročil iz 10., 28. in 32. varde, pa imamo točno poročilo iz 23. varde, kjer voli nekako 4,000 Slovencev in bratov Hrvatov.

Natančne številke iz 23. varde kažejo, da so se naši ljudje odzvali z demokratsko stranko letos še mnogo bolje kot pa v letu 1932, ko so se vršile predsedniške volitve. Vsi demokratski kandidati so zmagali v 23. vardi nekako 4:1.

Za primerno nekaj številk: Davey za governerja je dobil v 23. vardi 4,776 glasov, republikanec Brown pa 1,222. Republikanci so nazadovali tozadevno za 450 glasov. Za senatorja Donahey je bilo oddanih 4,955 glasov, za republikanca Fessa pa 849, ali najmanjše število glasov, kar jih je še kdaj kak republikanec dobil v slovenski 23. vardi.

Celo Mr. Sweeney, kongresman je precej dobro zmagal v 23. vardi, kar kaže na lojalnost naših demokratov napram stranki. Za Martin Sweeneya je bilo oddanih 4,446 glasov, za njegovega nasprotnika Cassidy pa 1,088 glasov. Sijajno je prišel iz borbe kandidat za državnega prosekutorja Cullitan, ki je dobil 4,496 glasov, njegov nasprotnik Frey pa samo 1,088. Za šerifa Sulzmanna je bilo v 23. vardi oddanih 4,587 glasov, dočim je dobil Twelvetree 584 glasov, birič McMaster pa 1,010. Za okrajnega blagajnika je dobil demokrat Boyle 4,651 glasov, republikanec Dunn pa 1,081.

23. varda se je letos pokazala bolj demokratsko kot sploh kdaj prej. Zlasti kaže ogromno število glasov oddanih za državnega pravdnika Cullitana, da je vsa izmišljena in nečedna gonja proti njemu, bila kot nekaka vzpodbuda volivcem, da so za Cullitana glasovali v toliko večjem številu.

Lepo število glasov, ki jih je dobil kongresman Sweeney v 23. vardi, kaže, da se naši ljudje zavedajo strankarske discipline in so volili za Sweeneya kljub vsem težavam lanskega leta.

Za državne poslance nismo do danes zjutraj mogli niti iz 23. varde dobiti natančnih poročil. Štetje je bilo letos tako težavno in tako ogromno, da so bili n. pr. volivni uradniki v 23. vardi gotovi s štetjem šele okoli 2. ure zjutraj in še po tem času so tabulirali in urejevali glasove. Vardni vodja Mr. Surtz nam je prinesel šele danes zjutraj ob 5:30 poročilo iz 23. varde in je izjavil, da je pravkar gotov s štetjem glavnih uradnikov, ne da bi mogel poročati o državnih poslancih in senatorjih.

V čisto slovenskem precinktu A, varda 23, je dobil Davey 330 glasov, Brown pa le 73, za Donaheya je bilo oddanih 340 glasov, za republikanca Fessa pa 48, za Sulzmanna 340 glasov, za McMastra je pa v tem čisto slovenskem precinktu volilo 31 oseb!! Republikanec Twelvetree je dobil 37 glasov! Tako je bil birič McMaster v naši vardi poražen 10:1.

Največjo zmago v Cuyahoga okraju je pa doživel šerif John Sulzmann, demokrat. O njem je bilo že ob 9. uri zvečer jasno, da je sijajno zmagal, in ob 10. uri zvečer je že govoril na radio in se zahvalil volivcem.

Nikdar v zgodovini Clevelanda ni bilo še proti kakemu demokratskemu kandidatu toliko strupene gonje od strani angleških časopisov kot je bilo to pot proti šerifu Sulzmannu. Vsi angleški časopisi, brez razlike strank in prepričanja, so napadli Sulzmanna in rotili ljudi cele tri mesece skupaj, da zavržejo Sulzmanna. Angleško časopisje, katerega se dnevno tiska nad pol milijona številk je dan za dnevom, skozi tri mesece sramotilo šerifa Sulzmanna in vsiljevalo McMastra za šerifa.

Toda ravno letos je bil Sulzmann izvoljen z večjo večino kot je bil še kdaj prej, kar pomeni, da je angleško časopisje v Clevelandu brez vsake moči in vpliva. Sulzmann je zmagal z nad 40,000 glasovi večine.

Iz uradnih številk je videti, da je birič McMaster dobil največje število glasov v predmestjih in v onih okrajih, kjer prebivajo bogatini. Toda v Clevelandu samem, zlasti pa v delavskih distriktih je bil Sulzmann vedno naprej 3:1.

Najbolj važno vlogo so pa pri tem igrali slovanski časopisi, ki so bili skoro vsi za Sulzmanna. Edina "Enakopravnost" je delala izjemo. Vse ostalo slovansko časopisje je bilo zedinjeno za Sulzmanna, ki je dobil večjo večino kot kdaj prej, kar kaže, da moč slovanskega časopisja v Clevelandu je 100 procentov večja kot pa moč vseh angleških časopisov v mestu.

Glasom najnovejših poročil je dobil šerif Sulzmann 83,551 glasov, policaj McMaster 58,596 in republikanec Twelvetree pa 34,662. To niso še končna poročila, ki bodo pokazala, da je Sulzmann v Cuyahoga okraju zmagal z nekako 40,000 glasovi večine, dočim je pred dvema letoma, ko je bilo angleško časopisje za njega, zmagal s komaj 8000 glasovi. Letos, ko je bilo vse angleško časopisje proti njemu, je zmagal z nad 40,000 glasovi večine.

Skoro 350,000 ljudi je glasovalo v Cuyahoga okraju, kar je rekordno število. Sijajna je zmaga državnega prosekutorja Cullitana, ki je dobil med demokratskimi kandidati skoro največje število glasov. Cullitana se je napadalo surovo in lopovsko, češ, da je v zvezi s slovensko banko. Vsi ti zahrbtni in nečedni napadi so dobili svoj odmev v tem, da je bil Cullitan izvoljen z mnogo večjo večino kot pred dvema letoma.

Jako malenkostno število glasov so letos dobili socialisti. Njih število glasov je bilo še vsako leto večje kot letos. V 300 volivnih okrajih je bilo n. pr. oddanih za Barbiča 31 glasov, za Zorkota 30 glasov, za Pirca 48 glasov. Te številke sicer niso še končne, vendar pa kažejo malenkostno vpoštevanje od strani volivcev za socialistične kandidate. Komunisti so dobili precej več glasov kot socialisti.

Iz poročil po ostalih državah Zedinjenih držav posnemamo, da so republikanci propadli vsepovsod. Celo taki republikanski senatorji ali kongresmani, ki so bili prijazni idejam Roosevelta so se morali umakniti iz javne pozornice in oddati svoja mesta zmagovitim demokratom.

V državi New York na primer je bil izvoljen za governerja demokrat Lehman. Njegova večina nad republikanskim nasprotnikom znaša 1,250,000. Kaj takega se v državi New York še nikdar ni zgodilo. Republikanci so postavili svojega najmočnejšega kandidata Mosesa, ki je bil tako poražen kot pred njim še noben kandidat ne.

Katastrofalna poročila prihajajo iz države Pennsylvanije, kjer so imeli republikanci od postanka republike svoje največje zatočišče. Vsa znamenja kažejo, da so republikanci letos prvič v zgodovini Zedinjenih držav zgubili tudi Pennsylvanijo.

Glasom najnovejših poročil iz 6,500 volivnih okrajev izmed 7,900 je dobil demokratski kandidat za governerja Pennsylvanije nekako 3,600 več glasov kot njegov republikanski nasprotnik. Demokratski kandidat Schnader je dobil samo v mestu Philadelphia nad 20,000 večine nad svojim republikanskim nasprotnikom.

Silno je najbrž vplivalo na volivce v Pennsylvaniji, ker so republikanci na predvečer volitev streljali s strojnimi puškami na demokrate, in to v več mestih. Pri tem so bili trije demokrati ubiti in 29 ranjenih.

Skoro gotovo bo v Pennsylvaniji izvoljen tudi demokratični kandidat za senatorja McGuffy, in sicer prvič v zgodovini države. Pennsylvania še nikdar ni imela v kongresu demokratičnega senatorja.

Glasom najnovejših poročil ima republikanec Reed dosedaj 1,142,895 glasov, dočim jih ima demokratični nasprotnik McGuffey 1,185,414, torej je za 42,000 glasov naprej. Starokopitni republikanski bosi Penrose in Vare ter enaki so bili popolnoma poraženi od naroda.

Demokrati bodo zmagali v Pennsyvaniji z večino 75,000 glasov, dočim so bili dosedaj vedno poraženi z nekako milijon glasovi.

Iz Californije prihaja poročilo, da je republikanski kandidat Merriam za governerja daleč naprej od demokrata Sinclairja. To je skoro edina zmaga, katero so pri včerajšnjih volitvah republikanci odnesli.

Upton Sinclair, bivši socialist, ki je letos pristopil v demokratsko stranko in začel kandidirati za governerja, je ob 2:30 v sredo zjutraj priznal svoj poraz. Sinclair je izjavil napram svojemu nasprotniku:

"Častitam vam na vaši kratki zmagi, toda bodite prepričani, da se bomo za prihodnjo kampanjo drugače pripravili!"

Država California šteje nekako 10,700 volivnih okrajev. Do danes zjutraj so na razpolago volivna poročila iz 5,264 volivnih okrajev. Republikanec Merriam je dobil v teh okrajih 454,530 glasov, demokrat Sinclair pa 369,738, dočim je dobil progresivec Haight le 98,000 glasov.

Glede raznih novih davkov, katere so hoteli letos vsiliti ljudem pri včerajšnjih volitvah, se poroča, da so skoro vsi predlogi propadli. Le denar za podporo brezposelnim je bil skoro gotovo odobren, in mogoče tudi denar, za katerega so prosili šolski distrikti v Cuyahoga okraju.

Glede državnih poslancev so na razpolago sledeča poročila: Za Milan Boyd-Boića je bilo oddanih 4075 glasov. Seveda je pri tem le nekaj volivnih distriktov vštetih. Boyd je daleč naprej pred drugimi kandidati.

Za slovenskega kandidata za državno zbornico, Jos. J. Ogrina je bilo v istih volivnih okrajih oddanih 3660 glasov, in skoro gotovo je, da so dobili demokrati vseh 18 sedežev v državni zbornici, kakor tudi vseh šest senatorskih mest.

Iz uradnih številk je videti, da so ljudje letos volili v veliki večini "straight" demokratično. Jako malo skakanja iz ene liste na drugo je opaziti. Vse angleško časopisje, brez razlike stranke je priporočalo mešetarjenje z glasovnicami. Nekaj republikancev, nekaj demokratov, toda v nobenem volivnem distriktu niso volivci tega vpoštevali, pač pa so glasovali straight.

Glede sodnijskih mest še ni ničesar gotovega. Gotovo je izvoljen le mladinski sodnik Eastman in probatni sodnik Brewer, ki nista imela dosti opozicije. Za Common Pleas sodnike so imeli do danes zjutraj sledeči trije največje število glasov: Powell, Martin in Harris.

Več Amerikancev se nahaja že tri mesece v nacijskih ječah v Nemčiji

Berlin, 6. novembra. Vlada Zedinjenih držav je poslala včeraj jako ostro noto nemški republiki glede dveh ameriških državljanov, ki se nahajata že nad tri mesece v nemških zaporih. Ameriška vlada je že parkrat posvarila potom svojega poslanika nemško vlado, da izpusti prijete ameriške državljane, oziroma, da nemška vlada naperi specifično obtožbo proti aretiranim. Hitlerjeva vlada je pred meseci aretirala Isabell Lillian Steele, staro 23 let, iz Hollywooda, in Richard Roidererja, starega 40 let, iz Chicage. Oba sta bila aretirana junija meseca, in vsa zadeva se je vršila tako tajno od strani nemškiv oblasti, da ameriško poslaništvo ni zvedelo prej, dokler ni zaključilo svojih knjig, kjer so vpisana imena ameriških državljanov v Nemčiji, ki imajo ameriške potne liste. Dognalo se je tedaj, da sta omenjena neznano kam zginila, in na poizvedovanje uradnikov ameriškega poslanstva se je dognalo, da sta bila oba aretirana pod pretvezo, da sta vohuna proti Nemčiji. Nadalje sta bila aretirana tudi dva druga ameriška državljana 25. oktobra, ker sta baje prestopila nehote "vojaško zono." Sicer sta bila takoj zopet izpuščena, toda nemška vlada je izjavila, da je imela pravico oba aretirati, ker sta bila osumljena, da sta hotela vohuniti.

Razburjena ženska

Včeraj je bila končana na Common Pleas sodniji razprava poti 20-letnemu John Fabianu, ki je bil obtožen, da je avgusta meseca povozil 14-letnega Alphonsa Amato s svojim avtomobilom in povzročil njegovo smrt. Na sodniji je pričala mati ubitega fantiča, in ko so porotniki izjavili, da John Fabian ni kriv, pač pa je le po nesreči zadel fanta, je mati planila s sedeža in zagnala svojo denarnico proti Fabianu in prijela obenem za stol, da ga vrže v glavo Fabianu, ki je pa k sreči pobegnil iz sodnijske dvorane, dočim so sodnijski uslužbenci prijeli Mrs. Amato in jo odvedli.

Strop se je podrl

V poznani slovenski slaščičarni, ki jo vodi že dolgo vrsto let Mrs. Mary Kushlan v S. N. Domu, se je te dni podrl strop v trgovini. Očividno je, da je bil v dvorani nad trgovino Mrs. Kushlan prevelik pritisk od strani telovadcev, ki telovadijo v dvorani št. 1, in da zidava ni mogla vzdržati pritiska. Mrs. Kushlan ima radi nesreče seveda veliko škodo na blagu. Trgovino te dni popravljajo.

Poročna dovoljenja

Poročna dovoljenja so dobili: Mr. Frank Hlabše, 1082 E. 72nd St., in Miss Frances Tekavec, 1175 Addison Rd. Mr. John Centa, 4921 St. Clair Ave. in Miss Pauline Zakrajšek, 1015 E. 74th St., Mr. Edward Hočevar, 11921 Harrington Ave. in Ann Benventon, 10505 Joan Ave.

K pogrebu

Članice East End Walfare kluba so prošene, da se udeležijo pogreba za pokojno sestro Mary Kaušek, ustanoviteljico Kluba. Prosi se za veliko udeležbo. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj ob 8:30 zjutraj iz hiše žalosti na 532 E. 185th St.

Dva torpedna rušilca poškodovana na morju

Los Angeles, 6. novembra. Dva ameriška torpedna rušilca, Ellis in McFarland, sta tekom mornariških manevrov, ki se vršijo v bližini zaliva sv. Magdalene, 200 milj od mehikanskega obrežja, trčila včeraj skupaj in sta bila oba močno poškodovana. Na pomoč so prišle druge vojne ladje, ki so preprečile nadaljno nesrečo.

Hoover redivivus

Summit, N. J., 6. novembra. Bivši predsednik Zedinjenih držav, Herbert Hoover, je včeraj naslovil na vse volivce države New Jersey posebno pismo, v katerem povdarja, da narod bolj kot kdaj prej potrebuje republikansko stranko. Hoover pravi v svoji okrožnici, da je danes politična svoboda ogrožena, da imajo radikalci preveliko besedo, in samo republikanska stranka je zmožna, da reši Ameriko pred strašnim polomom, ki ji preti v bližnji bodočnosti.

"Svoji k svojim"

Naš prijatelj, odvetnik Mr. Jos. Križman, nam je te dni povedal lepo zgodbo. Mr. Križman je navdušen republikanec in je tekom pretekle politične kampanje z vso gorečnostjo deloval za izvolitev republikanskega kandidata Freya. In sicer ima naš odvetnik Joe mnogo republikanskih prijateljev. Pa se je pripetilo pred nekaj tedni, kot nam je povedal prijatelj Joe Križman, da so ga policijski organi republikanskega župana v Euclidu, našega čislanega Charlita Elya, prijeli radi kršenja avtomobilskih postav. Kako in kaj je bilo, to dobro ve naš Jože. In priznal je tudi, da ga je njegov prijatelj republikanec Čarli Ely imel zaprtega osem ur, predno so ga izpustili iz zaporov na prizadevanje — dveh odličnih slovenskih demokratov! Tako, Joe, bomo vsi v bodoče vpoštevali geslo — svoji k svojim!

Rop v naselbini

V pondeljek okoli 9:30 zvečer je prišel v znano lekarno na vogalu 61. ceste in St. Clair Ave., neki mlad ropar, ki je izzval lastnika lekarne v klet, kjer ga je zvezal in mu zamašil usta, nakar se je ropar podal v lekarno, kjer je vzel iz registra, kar je bilo v njem, potem pa je imel drznost, da je v lekarni še pol ure posloval in stregel odjemalcem, in seveda ves nabrani denar sproti spravljal v žep. Ko je mislil, da je prišel njegov čas je ropar zginil.

Zadušnica

Za pokojno Karolino Bukovec se bo v četrtek, 8. novembra, brala sv. maša ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Pavla ob priliki druge obletnice njene smrti. Prijatelji ranjke so prošeni, da se udeležijo sv. maše.

K molitvi

Članice podružnice št. 14, S. Ž. Zveze so vludno prošene, da se zberejo k molitvi za pokojno Mrs. Mary Kaušek, ob 7. uri zvečer v sredo, v hiši žalosti na 532 E. 185th St.

K pogrebu

Člani društva sv. Cecilije št. 27 S. D. Z. so prošene, da se udeležijo pogreba v četrtek zjutraj za pokojno sestro Mary Kaušek.

Prvi ples v Kremlju od carskih časov

Moskva, 5. novembra. Bivša carska palača v tem mestu bo v sredo prizorišče sijajnega plesa, katerega vprizori boljševiška vlada, in to prvič, odkar so boljševiki na krmilu vlade. Ples se vrši ob priliki 17. obletnice boljševiške vlade.

Trije demokratski volivci ustreljeni v paradi na predvečer volitev

Hazelton, Pa., 6. novembra. V malem premogarskem mestecu Kelayres, pet milj južno od tega mesta je včeraj prišlo do streljanja tekom demokratske parade, katero so vprizorili premogarji v počast svojih kandidatov. Dognalo se je, da so streljali republikanci, in sicer neki Joseph Bruno in njegov nečak Paul. Oba sta streljala s strojnimi puškami na demokrate v paradi. Dočim so bile tri osebe ubite na licu mesta, jih je dobilo nadaljnih 29 nevarne rane od krogel iz strojnih pušk. Dve osebi sta tako nevarno ranjeni, da se zdravniki boje za njih življenje. Ubijalca, Joseph in njegov nečak, sta po vsem okraju poznana kot republikanska voditelja. Načelnik demokratske stranke v državi Pennsylvaniji, David L. Lawrence, je označil napad republikancev na demokrate kot "strašen umor" političnega maščevanja. Aretirani republikanski vodja Bruno je trdil, da je nekdo izmed demokratov v paradi vrgel kamen v njegovo stanovanje, nakar je pričel Bruno s strojno puško streljati v parado demokratov. Chas. Drevo, premogar iz Kelayres, pripoveduje o dogodku sledeče: "Mi demokrati smo imeli svoje zborovanje na prostem. Po zborovanju smo pa sklenili, da paradiramo po mestu. Dobili smo truk, na katerega smo naložili naše otroke, mi smo pa korakali za trukom. Kar naenkrat so začeli streljati na nas, in sicer je streljal republikanski "bos" Joseph Bruno iz svoje hiše, in iz hiše preko ceste je pa streljal njegov nečak Paul. Otročiči v truku so začeli kričati in jokati. Krogle iz strojnih pušk so švigale okoli njih. Enajst jih je bilo ranjenih. Medtem sem pa videl, kako ljudje padajo v paradi. Nekateri so bili na mestu ubiti, drugi pa smrtno ranjeni. Videl sem, da so odnesli nad 30 ranjencev iz parade." Demokrati zahtevajo preiskavo od strani zvezne vlade. Država Pennsylvania je znana kot strogo republikanska država in demokrati imajo letos prvič upanje, da zmagajo. To je vzrok, da so šli republikanci do skrajnosti in začeli ubijati demokrate.

Aretirani raznašalci

Trije mladi fanti so v pondeljek večer raznašali po newburški naselbini plakate, na katerih se je čitalo, da je kongresman 21. okraja, Robert Crosser, Ku Kluksar. Dva prijatelja kongresmana sta sledila raznašalcem in jih prijela. Pozneje so bili raznašalci aretirani in se bodo morali zagovarjati na sodniji. Plakate politične vsebine, na katerih ni podpisan oni, ki jih je dal tiskati, je prepovedano raznašati v javnosti. Mr. Crosser je pozneje izjavil, da je nesramna laž, da bi bil on Ku Kluksar, ko je večina njegovih podpornikov katoličanov.

"Hot Dog"

Že preteklo nedeljo je dospel v Cleveland naš priatelj "Hot Dog" pomočnik na farmi Mr. Jos. Gramca v Geneva, Ohio. Prišel je volit za — McMastra, no, ja, seveda ne, pač pa za demokrate. Obenem nadaljuje študije za doktorja v Clevelandu. Tonie se nahaja pri svojih sorodnikih na 6720 Bayliss Ave. in ostane tu do konca tega tedna.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00 Za Evropo, celo leto $8.00. Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTIOIN RATES:
U. S. and Canada $5.50 per year; Cleveland by mail $7.00 per year
U. S. and Canada $3.00 6 months; Cleveland by mail $3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid by carriers $5.50 per year, $3.00 for 6 months
Single copies 3 cents. European subscription $8.00 per year

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 262, Wed., Nov. 7, 1934

Podlo izdajstvo hrvatskega naroda

Pošten ameriški Hrvat in iskren Jugoslovan, g. Ivan Mladineo v New Yorku nam je poslal v priobčitev sledeči izredno zanimiv članek v hrvaščini, katerega na tem mestu z veseljem priobčamo v slovenskem prevodu v informacijo vsem Slovencem in Jugoslovanom sploh.

Članek, ki nosi gornji naslov, slove:

"Prošteno je svima, svima,
Zulumčaru, ubojici;
Prošteno je svima, svima,
Samo nije izdajici!

Krajnčević.

Sovjetski tisk je povedal svoje v zvezi z umorom kralja Aleksandra. Iznesel je vsakovrstne trditve — pametne in nespametne. Pa tudi naš tisk v Ameriki je dal izraza svojim čuvstvom, a ta čuvstva so, v glavnem — žalost in škodoželjnost.

Ugotovljeno je, da je bil atentator Makedonec. Vlada Georgijev, nazvan Černozemski, član organizacije V. M. R. O., ter pomočnik Vanče Mihajlova, rojen v selu Kamenica v Južni Bolgarski. Isti Georgijev je umoril leta 1924 narodnega poslanca Hadži-Dimova, a leta 1930 Tomalevskega. Radi tega je bil v Bolgariji obsojen v ječo, toda je bil leta 1931 izpuščen zopet na svobodo.

Prav tako je dokazano, da se je Georgijev kasneje pridružil Pavelićevi bandi ter da je v Jankapusti, na Madžarskem, poučeval Ustaše v metanju bomb in v streljanju. To je bil, na splošno rečeno, njegov življenjski poklic.

Kar mora nas Hrvate interesirati, je dejstvo, da so se Pavelić in njegova ganga kot Hrvatje ter v imenu nekakega hrvatskega patriotizma naravnost udejstvovali v tem uboju ter da je ta uboj sledil kot izvršitev "obsodbe," izrečene s strani njihovega vrhovnega vodstva, to je Pavelića, kakor to javno priznava njih ameriški organ. Ujeti Pavelićevi pajdaši na Francoskem so priznali, da so imeli po ukazu svojega vrhovnega vodje izvršiti umor v Parizu, ako Georgijev ne bi uspel v Marseillu. Pavelić se zdaj v Turinu, Italija, strahopetno opravičuje, da ni imel deleža pri tem ter da je bil daleč od mesta zločina. Italijanska policija ga je aretirala na zahtevo francoske policije, toda ni dovolila, da bi ga Francozi zaslišali, ker baje ni dokaza za njegovo soudeležbo pri zločinu. To je zelo značilno. Italija se boji, da bi Pavelić pri zaslišanju ne povedal česa, kar bi bilo za Italijo vrlo neugodno. Prej kakor bi ga Italija izročila Franciji, ga raje sama spravi v — temo.

Brezpomembno je, zaiti v razpravo, da-li je ta umor povzročil dobro ali zlo. Prav tako ni cilj temu članku, niti da brani, niti da obsoja politične režime v Jugoslaviji in njihovega glavnega nosilca. Stališče o tem vprašanju se med nami v Ameriki silno razlikuje in bilo bi nespametno, ovračati mišljenje poedincev, pa naj je to še toliko zagrešeno. Človeški razum dopušča vsakemu, da zastopa lastne nazore o obliki vladavine, o sistemu, o režimu, o političnih smernicah in tako tudi o tem, da-li je za blagostanje narodnih slojev boljše, da živimo ujedinjeni s Srbi in Slovenci, ali da bomo samostojni.

Toda je pa eno brezkompromisno načelo za vsakega Hrvata, a to je, da se niti ped hrvatske zemlje ne žrtvuje komurkoli!

Dalje, dokazana dejstva nam svedočijo, da je bombarska Pavelićeva banda kompromitirala tudi to načelo. V dokaz temu naj služijo sledeča dejstva: Pri mestu Brescia v Italiji je že dolgo časa vstaško taborišče, ki obstoja z vednostjo in odobrenjem italijanskih oblasti. Dalje, niti sami člani te bande ne taje, da jih Italija financira. Eden njihovih vodij v Ameriki je priznal to piscu teh vrst. Sama italijanska policija je izjavila, da je našla pri Paveliću $50,000, ko ga je aretirala v Turinu. Vsi člani njegove bande, ki so bili prijeti na Francoskem, so bili dobro z denarjem preskrbljeni. Piscu teh vrst je znano, da je njihov glavni trabant v Ameriki, dr. Branimir Jelić, prejemal vsak teden vsoto $5,000 iz istega vira preko newyorškega nadleštva, da organizira Hrvate v Ameriki v domobranske in vstaške čete. Ameriški glavar te bande je povedal piscu teh vrstic, da je pripravljen tudi od samega vraga sprejeti denarno pomoč za cilj "osvobojenja" Hrvatov.

Mnoge nerazsodne in naivne glave bodo to odobrile, ne da bi se vprašale, čemu bi Italija ščitila te teroriste ter jim dajala izdajalski denar. Tem ljudem niti v glavo ne pade, da italijanski državniki niso tako veliki jazbeci, da bi razsipali denar, katerega sami tako nujno potrebujejo, niti da niso tako zaljubljeni v Hrvate, da bi v svojo škodo financirali ustvaritev nekake fantastične samostojne hrvatske države. Vsak človek, ki ima vsaj par zrn soli v glavi, bo sumil to tako veliko darežljivost in ljubezen našega soseda onkraj Jadrana, tudi taki, ki ne bi poznali njegovih javno priznanih ciljev.

(Konec jutri)

Razno iz Newburga

Cleveland (Newburg), O. — Od raznih strani sem že dobila opomine, zakaj nič več ne pišem v Ameriško Domovino. Naj povem, da je bil v prvi vrsti vzrok, da se nisem oglasila, silna vročina letošnjega poletja. In kdo bi pri taki vročini sedel in pisal, ko si je bilo vedno treba pot otirati in muham se braniti, ki niso dale miru. Od druge strapi pa so pikali komarji, da se je bilo treba vedno praskat, ker za komarjevim pikom hudo srbi. Torej mislim, da sem dala dosti pojasnila in mi ne boste zamerili, da se nisem toliko časa oglasila. Sedaj, ko je to nadlogo uničila burja, nas pa stisnila k peči, bomo pa večkrat kakšno uganili, da nam bo krajši čas. Saj se vedno kaj novega zgodi, malo bomo pa tudi staro mešali; tu in tam se bo treba malo zlagat, samo da bo kaj smeha.

Sedaj vam bom pa nekaj prav lušnega povedala. V četrtek 8. novembra ob 7:30 zvečer, imajo članice podružnice št. 15 SŽZ v spodnji dvorani Slovenskega narodnega doma nekaj prav veselega, ko bodo obhajale 7 letni obstanek ustanovitve podružnice. Članice se skrbno pripravljajo, da bodo prinesle skupaj same dobre stvari. Nekatere bodo prinesle krofe, druge torte, tretje šunke in druge jestvine, da bo res vsega zadosti. Nekatere so še tako srečne, da v teh suhih časih še lahko rečejo, da pri njih v kleti še od zida teče in da ga bodo prinesle seboj na to slavnost. Ker smo blizu goda sv. Martina, ga bomo pa krstile, saj ga par dni prej nič ne škodi. Torej, če je katera članica, ki bi hotela dati nekaj kapljice za ta večer, naj prinese seboj, ali pa če naznani in se bo poslalo ponjo. Tudi če hoče katera darovati kaj jestvin, lahko to stori do 4 popoldne v četrtek.

Vse članice se pa prosi, da so prav vse navzoče, da se prav vse skupaj poveselimo. Pripeljite tudi svoje družine in prijatelje seboj. Igrali bomo karte, bunco. Za najboljše igralce so lepi dobitki. Po igranju bo pa ples. Lepi domači valčki in polke bodo kar privzdigovali človeka od tal. Vstopnina je samo 25 centov. Vsi so dobrodošli. Za zaključek večera bomo pa zapeli tisto staro pesem naših dedov, ki so jo nekdaj prepevali po lepih naših zidanicah in vinskih goricah:

Lepše rože ni na celem svetu,
kot je ta preljuba vinska trta;
pozimi spi, spomlad lepo cveti,
jeseni nam sladko vince daje.

Vsi veseli svetega smo Martina,
ker on je patron vsega vina;
on ga bo krstil, mí ga bomo pil,
pili ga bomo do zornice.

Bratci, pijmo vince kot se šika,
če ne glavca naša bo velika;
al vince je sladko,
teče na mgladko,
le na glavce pozabimo.

Pozdrav vsem skupaj!

Mrs. Kic.

Prireditev v Euclidu

Euclid, O. — Viharji, nevihte in borbe politike so minile. Se reče, ko to pišem, še ne, toda predno bodo te vrstice prišle v javnost, bo pa že vse lepo mirno. Eni se bodo veselili slave in zmage, drugi, poraženi, bodo pa bentili in se jezili nad svojo nemilo usodo. Toda pustimo to, ker po toči zvoniti je prepozno, bi rekel. Poglejmo rajši, kaj delajo naša društva. Naše društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ ima v četrtek 8. novembra svojo sejo, na katero se pričakuje kar največje udeležbe. Naj noben in nobena ne izostane, ker bo nekaj posebnega.

V nedeljo 11. novembra bo pa še nekaj prav posebnega, ker bo ravno Martinova nedelja. Za ta dan je pripravljen poseben program. Kakor znano, po navadah in običajih naših očetov in dedov, trtni sok še ni krščen. Da bi bil pa brez krsta, pa tudi ne gre. Zato ga bomo pa krstili v nedeljo in to na prav slovesen način in ob zvokih izvrstne godbe. To se bo vršilo v dvorani fare sv. Kristine ob osmih zvečer. Ker sta boter in botra najbodjše razpoložena, sta mi naročila, naj povabim kar največ svatov in svatinj, ker bo za vse najboljše preskrbljeno in to v vseh ozirih.

Dovolj zabave bo nudila tudi šaljiva pošta. Ker se pričakuje gostov z vseh delov naše zemlje, bo šla tudi pošta po vseh državah in delih sveta. Pa to še ni vse, vendar, vsega ne morem povedati, ne znam in tudi ne smem, le to naj še povem, da brez petja tudi ne bo in sicer takega petja, ki se ga ne sliši vsak dan. Le pridite in prepričali se boste, da kaj takega še ni bilo. Bo v resnici nekaj novega. Torej na svidenje na Martinovo nedeljo pri sv. Kristini. Pozdrav,

Frank Kosten.

ZAHVALA

Dolžnost me veže, da se tem potom javno zahvalim vsem članicam, ki so se potrudile, da je bila udeležba pri card party dne 24. oktobra v pritličju nove cerkve sv. Vida zelo povoljna. Hvala udeležencem, natakarjem in kuharicam ter vsem, ki ste kaj darovali. Upam, da ste se vsi prav dobro zabavali. Ob tej priliki vabim članice Materinskega kluba šole sv. Vida, da se gotovo udeleže prihodnje mesečne seje, ki se vrši 7. novembra ob pol osmih zvečer v navadnih prostorih. Več važnih stvari je na dnevnem redu. Pozdravljene!

Predsednica.

Neverjetno, a resnično

Francoski odvetnik Paul Goguilot je na neki železniški postaji v Parizu oddal v prtljažni voz navaden zobotrebec ter ga zavaroval proti tatvini ali izgubi za petdeset dolarjev. Na železnici so seveda zobotrebec izgubili in odvetnik je tožil železniško upravo za odškodnino petdesetih dolarjev. Zadeva je šla pred najvišje sodišče in odvetnik je v vseh treh inštancah zmagal.

Varšavski bankir Graetz je bil lastnik kar najbolj čudne obleke, ki jo je kdaj kak človek nosil: obleko, ki je bila narejena iz raznih zgodovinskih ostankov. Krpe so prišle od Napoleonove suknje, ruske zastave iz leta 1812., ovratnice Lorda Palmerstona, posteljne odeje generala Moltkeja itd.

Joshua Dickenson iz Londona je svoje ogromno premoženje zapustil svoji ženi ter določil v oporoki, da mora ona, ki se zanj ni nikdar zbrigala v življenju, prebiti vsak dan vsaj po dve uri na njegovem grobu. A vdova je bila prebrisana. Pokopati ga je dala v domačem vrtu, sezidala na tistem mestu hišo, tako da je nje spalnica prišla baš nad možev grob ter je tako več kakor zadostila določilu oporoke.

Iz nadpisov, ki so jih našli v grobnicah egiptskih kraljev izhaja, da so bili nekdanji Egipčani taki pijanci, da je morala vlada razglasiti in uveljaviti nad deželo postavo, ki je sličila našemu "ranjkemu" osemnajstemu amendmentu.

Leta 1841. je londonski Lord Mayor priredil banket, na katerem so udeležencem med drugim postregli s sledečimi "rihtami": 250 krožnikov resnične želvine juhe, šest različnih riht rib, 4 purane s školjkami, 46 kopunov, 53 čnjati, 40 pečenih jezikov, dve četrti jagnjetine, dve četrti pečene govedine, šest loncev špargljev, 60 različnih riht krompirja, 44 posod školjk in štiri velike posode rakov, 56 krožnikov solate, 60 zajcev, 80 fazanov, 24 gosi, 40 jerebic ter sedemnajst riht divjačine in druge perutnine. Za zakusko so postregli s: 100 velikimi ananasi (pineapple), 200 krožniki grozdja, 250 sladoledi, 50 košaric jabolk, 100 košaricami hrušk, 60 različnih peciv, 75 posodami orehov, 80 posod vkuhanega in posladkorjenega sadja. Spili so na banketu 700 steklenic najfinejših vin in šampanjca.

Največja knjiga na svetu se nahaja v New Yorku: devet čevljev in deset palcev je visoka ter tri čevlje in tri palce debela. Strani morajo obračati s pomočjo elektrike.

V oazi Fachi v Saharski puščavi so vse hiše zidane od soli.

Največja in najpopolnejša zbirka svetovnih znamk je v Britskemu muzeju v Londonu. Obsega 4,000 zvezkov.

V Vera Cruzu, Mehika, ne smejo imeti degeneriranci in ljudje, ki so v finančnih stiskah, otrok.

"Vseučilišče smeha" je ustanovil v Philadelfiji nek John Steward Higgins. Prvi termin je obiskovalo 60 navdušenih učencev.

Kamelam dopade tobakov dim, psem janežkovo olje, a bikom godba.

Prve medicinske knjige je spisal in objavil leta 2700 pred Kristusovim rojstvom kitajski cesar Sren Nung.

SLOVENSKA LOVSKA ZVEZA

(Nadaljevanje)

Prišel sem v Ameriko. Po par dnevih bivanja tukaj sem se toliko skorajžil, da sem se podal izven mestnega obzidja v bližnji gozd. Pričakovanja in presenečenja poln sem se strahoma oziral, ko sem taval po gozdu, da me izza vsakega grma opazuje oko divje zveri, kot tigra, leva, pice, gorile itd. kot sem pač čital kot otrok povesti in zgodbe. Obljubljeno deželo sem si predstavljal kot nekako divjino savane in puščave, po kateri se podijo divje zveri. In glej, kaj sem našel? Najhujša in najkrvoločnejša zver je bil dolgoušec.

Minilo je štirinajst let, kar sem prvič ustrelil zajca v tej deželi in od takrat naprej, kot se meni vidi, je vedno manj tega zaroda. Do pred nekaj leti je bila kvota določena, da jih lahko postreliš deset na dan. Pa jih daj danes, ako jih moreš. Sedaj imamo postavo, katera ti dovoljuje pet zajcev na dan. Morda jih lahko dobiš, morda ne, kot pač naletiš nanje. Ampak toliko je lahko jasno, da ni dandanes toliko divjačine kot jo je bilo pred leti. Kaj je temu vzrok: škodljivci lovu, lovci, ali kaj?

Lahko bi opisoval zgodbe lova na zajce, katere so se prigodile na mojih lovskih pohodih, najsibo v družbi drugih lovcev, ali osebno. Bile so pač lovske prigodbe, pa naj bodo take ali take.

Lovska sezona je pač sezona lovskih razmer. Ako si zmožen, delaš, v tovarni, uradu ali kje drugje in tako ti ni mogoče ustreči vsem postavam, pa najsibodo socialne, uradne ali zakonske. Menda največjo težavo imajo lovci z domačimi "nadlovci," da iste prepričajo, da je lov res nekaj neizogibnega, kot se odpre lovska sezona, kot je neizogiben naš vsakdanji kruh. Krivda leži seveda na lovcu samemu, ker ne zna pravilno pritisniti na pravo struno. Jaz, na primer, imam tako gazdarico, da me zjutraj pokliče ob uri, katero določim, ampak "kofe" si moram pa le sam skuhat. Seve, njen trud, da me pokliče, je poplačan s tem, da se prav salamensko morca iz mene brije, ko se povrnem domov sestradan, raztrgan in — prazen.

Lovci imajo navado, da na večje lovske pohode vzamejo seboj klobasice in večjo zalogo rdečega ohajčana, kateri se dobro prileže po večurni hoji skozi pašnike, njive in gozdove. In kako se dobro prileže, to ve dobro le lovec, kateri je to že poskusil.

Enkrat, ko sem užival te božje darove, je moj svak ustrelil fazana, kateri se sedaj šopiri vrh mojega radia. Ustrelil ga je ne več kot petdeset korakov od avtomobila in vrhu tega je bil še "greenar" v tem sportu. Kupčija je bila sklenjena iz roke v roko: dva zajca za enega fazana. In še dandanes se pridušam, kako težko sem ga dobil. Seveda, to je med nami sportmani samimi povedano in razumljivo.

Enkrat, to je že dvanajst ali trinajst let tega, sem delal na farmi blizu Wakemana vse leto, da sem naučil kar sem se mogel angleščine. ker drugega nisem slišal kot to. Torej sem se moral naučiti, da smo se razumeli med seboj. Prišel sem v dotiko in do znanja z vsemi bližnjimi kmeti. Takrat sem spoznal tudi njih dobre in slabe strani. Seve, takrat ni bilo toliko lovcev, kot jih je dandanes ter tudi niso isti šli na lov tako daleč. V prvi vrsti ni bilo potreba, ker je bilo zajcev zadosti v bližini, drugič je bila pa tudi večja težava radi transportacije, ker avtomobili še niso bili tako razširjeni kot so danes ter je bil prihod na kmete zelo omejen.

Dandanes, ko vzame lovska dovoljenja od 450,000 do 500,000 lovcev v državi Ohio in nad dve tretjini teh ima avte z dobrimi cestami, raztezajočimi se od kmetije do kmetije, ni čuda, da je tako pomanjkanje divjačine. In s tem je prišlo tudi zlo nad kmeta. Priši so na kmete tudi takozvani sportniki, katerih vsak je mislil, če ima lovsko dovoljenje za $1.25, da že lastuje vso kmetovo imovino. Ni ga vprašal, ali sme stopiti na njegovo posestvo ter ustreliti par zajčkov in mogoče fazana. V gozdove je šel ter streljal veverice in kune, navrh še par kmetovih ovac ali celo kravo ali konja, domačega petelina je zamenjal za fazana, race in gosi je imel za divje, navrh še kmeta zamenjal za gorilo in ga imel za monketa.

Ker je bil prelen, da bi psa, ako ga je imel, vzdignil čez ograjo, je imel seboj klešče, da je prerezal žično oviro, da sta imela prost prehod na sosedne kmetije. Ali pa je odprl ograjna vrata ter iste pustil odprte za drugega takega lovca ali njegovega psa in povrh še za kmetovo živino, da je imela prost dostop na njive in polja, ali pa da se zmeša s sosednimi.

Ostanke cigaret ali vžigalice je malomarno razmetaval, da so se užgale suhe trave in grmovja, drevesa in ograje. Celo namenoma je zažigal, da mu divjačine ni bilo treba iskat po grmovju in travi. To je bilo veselje!? Streljal in pobijal je na desno in levo, ni se oziral na postavo in kvoto ali sezono. Pokazal si mu enkrat farmo, drugič je šel brez tebe ali tvojega dovoljenja ter pripeljal seboj vse sorodnike, prijatelje in znance, kateri so uprizarjali pogone in ofenzivo na samo na divjačino, pač pa tudi na kmetovo imovino.

(Dalje prihodnjič.)

ŽENE IN DEKLETA

Predno kupite zimsko suknjo, telefonirajte ali mi pišite, da vas peljem direktno v tovarno, kjer si lahko izberete fino Sterling suknjo in to od $5.00 do $25.00, ceneje kakor kje drugje.

BENNO B.
LEUSTIG
1034 ADDISON RD.
druga vrata od St. Clair Ave.
ENdicott 8505

VESTI IZ DOMOVINE

—Dogodek, ki je menda edinstven, se je odigral nedavno v Mariboru. V smeri od Tezna nekje sta prikoračala v mesto dva mlada fantina ter težko vlekla k trgovcu za seboj ročni voziček. Z vozičkom sta najprej zavila k trgovcu s starim železom g. Slugi na Tržaški cesti. "Gospod, kupite granate?" sta mu ponudila svojo robo, naloženo na vozičku. Strmečemu trgovcu sta pokazala z vrečo pokrita dva 15 cm topovska izstrelka že vsa zarjavela. Povedala sta, da sta našla granati že pred dobrim mesecem v blatu Betnavskega ribnika. Granati sta doma očistila ter rjo z železa ostrugala, nakar sta jih imela skriti v šupi poleg hiše v Delavski ulici. Najditelja sta 12-letni Rudolf Rues in 12-letni Ivan Krašovec. Sedaj sta si domislila, da bi granate lahko prodala trgovcu s staro železnino, pa sta jih naložila na voziček. Ker g. Sluga ne kupuje granat, sta odšla naprej ponujat g. Guštinčiču v Tattenbachovi ulici. Ta je takoj spoznal silno nevarnost ter je pregovoril fanta, da sta zapeljala granate na dvorišče gasilskega doma na Koroški cesti, kjer so oba izstrelka oprezno položili na tla in obvestili vojaško oblast o čudni najdbi. Danes dopoldne je prispela vojaška strokovna komisija, ki je obe granati prevzela. Strokovnjaki so ugotovili, da je en izstrelek mina, drugi pa prava granata za dalekometni 15 cm top. Obe sta bili izstreljeni, pa nista eksplodirali. Kdo ve, kako sta potem zašli na dno Betnavskega ribnika, kjer sta počivali zariti v blato, dokler ju ni odkrila otroška radovednost. Vojaška komisija je obe granati položila oprezno na voz, kjer so ju skrbno zavili v seno ter potem v koraku peljali na strelišče v Radvanju. Zanimivo je bilo opazovati to opreznost strokovnjakov ter včerajšnjo brezskrbnost obeh fantikov, ki sta vozila granate na navadnem vozičku preko raztrganega kamenitega tlaka brez vsake skrbi. Vojaki so na strelišču oba izstrelka položili v globoko jamo, dali med nju ekrazitno potrono ter zažgali vžigalno vrvico. Eksplozija ekrazitne patrone je povzročila vnetje granatnega naboja. S silnim pokom sta oba izstrelka eksplodirala, zemljo je vrglo visoko pod nebo in na tleh je nastal na mestu eksplozije pravi granatni lijak. — S to najdbo pa se je tudi pokazalo, da imajo govorice o skrivnostih Betnavskega ribnika stvarno podlago. Obe granati sta tičali globoko v blatu in gotovo krije blatno dno razsežnega ribnika še druge predmete, o katerih krožijo med ljudstvom najrazličnejše govorice.

—Dne 26. septembra je umrla pri sv. Križu pri Litiji Jedert Miglič, stara 79 let. Bila je žena znanega organista Franceta Migliča, ki je leta 1925 umrl na Vrhu pri Svetih Kralji.

Če verjamete, al' pa ne . . .

Stebalov Tine se je prišel učit za krojača v Ljubljano. Njegov mojster je imel dobro idočo obrt. Nekega dne pride Tine klicat mojstra v kuhinjo, kjer je ta ravno obiral kokošja bedra in mu reče:

"Mojster, zdi se mi, da bi rad govoril nekdo z vami na telefon."

"Kaj se to pravi: zdi se mi?" zarenči mojster. "Ali vprašuje kdo po meni?"

"Ne vem za gotovo, ampak nekdo je rekel po telefonu, da bi rad govoril s starim oslom, pa sem mislil, da bi rad govoril z vami."

V KRALJESTVU LEVOV

IZVIRNI PREVOD ZA "AMERIŠKO DOMOVINO"

Natančno pred nami, na nekoliko vzvišenem mestu, zasenčenem z mimoza drevesi, je bilo petnajst levov. V eni skupini je bila levinja s poldoraslimi mladiči, dalje pet popolnoma doraslih levov z malo grivo, več drugih levinj s svojimi samci poleg sebe, in končno — veselje vsega veselja! — štirje veliki, prekrasni samci z najbujnejšo črnkasto - rmenkasto - rjavkasto grivo, kar smo jih še kdaj videli!

Pogled na te sijajne grive nas je neizmerno razveselil, kajti človek nikdar ne ve, kje in kdaj bo videl leva z lepo grivo. Nekateri naravoslovci pravijo, da imajo levi lepe in bujne grive v višje ležečih pokrajinah, kjer so jim grive v varstvo proti mrazu. Drugi pravijo, da nimajo levi v zaraščenih pokrajinah lepih griv zato, ker si jih obdrgnejo ob trnje. Tukaj pa smo imeli pred seboj štiri leve z najlepšo in najbujnejšo grivo, ki smo jo še kdaj videli.

V trenutku sem izprevidel, da nam levi niso sovražno razpoloženi, dasi so se morali čuditi, kakšne vrste stvori smo. Nekateri so vstali ter pričeli stopicati okoli, da bi si nas bolje ogledali. Drugi so zopet obležali, kjer so bili ter v solnčni svetlobi mežikali proti nam v popolni indiferentnosti; kvečjemu so se čudili, da smo li dobri za jesti ali ne. Dokler niso lačni, smo bili varni.

Prva stvar, ki sem jo zdaj storil, je bila, da sem dal postaviti kamero na tla, nakar sem pričel vrteti kljuko s tako vnemo, s kakršno je nisem še nikoli vrtil.

Osa je stala poleg mene s karabinko v roki, dočim je Buzzi šepetal staremu poglavarju v uho, naj bo tiho, ker se je hotel slednji glasno bahati, da nas je res privedel v kraj, kjer je mnogo levov, kakor je bil obljubil.

Neka posebnost je z levi, kadar se jih filma. Ob takih prilikah postanejo namreč mnogokrat kaj samozavestni, kar so pač lahko, če vzamemo v poštev njihovo moč in njih majestetično lepoto.

Skupina pred nami je bila kaj ravnodušna in mirna, kar je bil znak, da ni imela še nikoli opravka z ljudmi, kajti lev, ki je imel že opraviti s človekom, je mnogo bolj nezaupen. Tako so se na primer naravnost trudili, da niso pogledovali k nam. Dva, ki sta nam bila najbližja, sta vstala, stopila par korakov dalje ter zopet legla. Držali so se skupaj in bili vedno pred kamero, toda skrbeli so, da niso pogledali k nam.

Nato je eden vstal ter obkrožil naš avto, držeč smrček nizko pri tleh. Enkrat ali dvakrat je zamolklo zarenčal, vendar tega njegovega renčanja nismo vzeli za znak slabe volje. Bilo je bolj nekako blagohotno svarilo, češ, naj ne podvzamemo nikakega "funny" biznesa ž njimi.

Ko je ta lev stopical okoli nas z nosom pri zemlji, jo je nenadoma primahal iz trave in proti mlad, krepak levji dečko. Mi smo videli oba, toda onadva pa nista mogla videti drug drugega, ker je bila med njima visoka trava in praprot. Toda prvi lev je moral slišati mlajšega in ga smatrati vsekakor za kako gazelo, kajti nenadoma je počenil na tla ter se pričel plaziti proti kraju, odkoder je prihajal šum. Skoro istočasno pa se je tudi drugi potuhnil na tla in začel zalezovati prvega.

Palec za palcem sta se leva plazila drug proti drugemu. Bilo je naravnost čudovito, kako neslišno sta se plazila skozi travo in praprot. In obenem je bilo za nas veselo to opazovanje, ker smo videli, kako napačno sta sklepala, ker sta smatrala drug drugega za plen.

Nenadoma pa sta si stala oba iz oči v oči. In verujte mi, če more lev izgledati neumno in bebasto, sta bila prav gotovo ta dva, ki sta izgledala tako. Oba hkrati sta vstala ter nekaj časa mežikala drug proti drugemu, kakor bi si hotela medsebojno dopovedati, da sta vse nekaj drugega zalezovala. Nato se je mlajši lev oddaljil, dočim je pričel starejši zopet obkrožati naš truk.

Jaz sem, naravno, ves čas filmal in imel pri tem sijajno svetlobo. Ko je bil veliki dečko samo še petnajst čevljev oddaljen od nas in še neprestano s svojim smrčkom pri tleh, sta oba, Osa in Bukari, pritisnila karabinke k licu in pomerila nanj, da bi bila mogla v trenutku sprožiti, če bi se pripravil na skok. Bil je kočljiv trenutek, a za filmanje tako sijajen, da smo pač tvegali stvar.

Končno se je moral vsekakor naveličati te igre, kajti z nekakim razočaranjem se je obrnil ter se vrgel na tla na kup treh mlajših levov. Oni trije so hlastnili po sapi, ki je puhnila iz njih ko iz mehov, ko se je stari dečko zavalil nanje. Mlajši levi so se naglo prevalili izpod njega, ga pričeli nekaj časa vohati, da vidijo, kaj jim ima povedati v svojo opravičbo, potem pa stopili na stran ter zopet legli.

Osa je zdaj pognala truk ter se pričela počasi bližati levom. Pri tem sva oba natančno vedela, da če bi padlo levom v glavo, da podvzamejo na nas koncentriran napad, da ne pridemo nikoli z življenjem od tu. Res je, da bi morda enega al dva podrli s kroglamii naših karabink. Toda vsi ostali bi bili na nas v trenutku in raztrgali bi nas na kose prej, kakor bi se zavedli.

Čitatelju, ki misli, da pretiravam nevarnost, v kateri smo se nahajali, naj navedem besede Sira Alfreda Pease-a, slovečega lovca na leve, ki je preživel večji del svojega življenja v Afriki. On pravi:

"Lev more skočiti čez plot, ki je deset, dvanajst in tudi več čevljev visok. Plotovi "zaribas" so narejeni iz trnja, in lev mora dobiti, preden skoči, dovolj zaleta in opore, da ga more gladko preskočiti. Dva moja prijatelja na farmi Kitanga sta zmerila razdaljo, ki jo je premeril lev s takim skokom čez zaribas plot, in ugotovila sta, da je znašala ta razdalja nad štirideset čevljev. In skeptičnim ljudem naj še pripomnim, da je imel lev pri tem skoku v svojem žrelu ptico noja, ki si ga je prišel iskat na farmo."

(Dalje prihodnjič)

Vsak dan ena

Senator iz treh raznih držav

James Shields je edini v zgodovini Zed. držav, ki je bil senator Zed. držav iz treh raznih držav. Bil je rojen na Irskem leta 1806 in je še mlad prišel v Ameriko. Od 4. marca 1849 do 3. marca 1855 je zastopal v senatu državo Illinois. Potem se je preselil v Minesoto in je bil senator te države od 12. maja 1858 do 3. marca 1859. Potem se je naselil v državi Missouri in je bil izvoljen senatorjem l. 1879. Po političnem prepričanju je bil demokrat.

Zapisnik 8. redne konvencije SDZ vršeče se od 10. do 19. septembra 1934, v Girard, Ohio

(Nadaljevanje)

SPREMEMBE GLAVNIH ODBORNIKOV IN POMOČI V GLAVNEM URADU

Brat Joseph Rosa, III. glavni podpredsednik, je poslal resignacijo, ker je bil pri svojem delu zaposljen in preveč oddaljen, da se ni mogel sej vdeleževati. Ker je bil njegov namestnik črtan iz Slovenske Dobrodelne Zveze smo dali priliko angleško poslujočim društvom, da postavijo in izvolijo kandidata za namestnika in izvolili so brata F. M. Surtza in glavni odbor ga je potrdil.

Ko se je preurejeval sistem v glavnem uradu, se je potrebovalo več moči, delo je bilo ogromno z novim sistemom American Experience Table of Mortality, posebno pa s posojili za asesmente, s kampanjo, ki se je vršila takrat, ko je pristopilo čez tisoč novih članov, veliko sprememb in certifikatov, kateri so bili poslani za prilepiti listke o vrednosti certifikatov in nad 5,400 naslovov napraviti na zalepke za pošiljanje glasila, ko so bili priobčeni računi. Zato je bil nastavljen brat F. Kačar in sestra Eleanor Cerne. Potem ko je brat Kačar dobil svoje delo, je pustil kot posebna pomoč v glavnem uradu in na njegovo mesto smo dobili brata Joseph Jaklicha.

Brat Frank Kačar, ki je bil pomočnik v glavnem uradu, je resigniral kot predsednik nadzornega odbora. Njegovo mesto je prevzel njegov namestnik brat Josip Grdina. Nadzorni odbor se je potem sam konstituiral in sestra Cecilija Brodnik je prevzela predsedništvo nadzornega odbora.

Potem je prišla Kogojeva afera.

Poneverba v glavnem uradu. O tej zadevi je bilo toliko pisanega, da mi ni potreba več pisati in poročati. Pisanega poročila je bilo toliko, da danes že vrabci čivkajo po strehah. Listi in člani, kateri so naklonjeni bolj drugim organizacijam, so radi z veliki črkami priobčili vse, samo da bi S. D. Zvezi in glavnemu odboru vzeli več ugleda. Pripravljen pa sem dati ustmeno poročilo kadar pride zadeva na dnevni red. Po odslovitvi prejšnjega tajnika je prevzel brat James Debevec kot tajnikov namestnik in 2. aprila pa je bil sedanji glavni tajnik brat John Gornik zaprisežen in vstoličen. Na mesto pomočnika brata Joseph Kogoja pa je bil izvoljen brat F. Kačar za plačo $100.00 mesečno kot jo je prejemal prejšnji pomočnik. Plača je v resnici premajhna, reklo se je, da bomo poročali to konvenciji, ker glavni odbor je imel vezane roke in ni mogel nič priboljšati. Druga pomočnica Eleanor Černe pa prejema $15.00 tedensko.

Za nekaj izrednega dela pa smo dobili dobro pomoč, brata John Gornika Jr., ki je vpeljal sistem in knjigo o naših prvih vknjižbah ali preračunal vse obresti za zadnje dve leti in šest mesecev, in naredil proračun za vsa posestva za dohodke in izdatke ter vknjižil vse kamor spada, vse v General Ledger, na tiste hiše in na tiste sklade kamor spada. Svota od zamujenih obresti je bila nad $2,300.00.

S. D. Z. POSESTVA IN OSKRBNIK

Najlepša zahvala bratu Joseph Okornu, oskrbniku posestev. S. D. Zveza ima sedaj 12 posestev za svojo last, v kratkem času jih dobimo mnogo, ako ne bodo šla posojila HOLC skozi.

Priporočam konvenciji, da naj nastavi stalnega oskrbnika takoj s stalno mesečno plačo, da bo vse oskrboval, pregledal kako izgledajo druge hiše, kjer ima S. D. Zveza posojila na njih. Kolektal ne le samo rente ali najemnino, tudi zaostale obresti, katerih je nad $46,000.00, obenem bi spotoma obiskal več bolnikov, za katere bi mu glavni tajnik dal naslove.

Pregledati je treba tudi vsako leto dvakrat kako so davki plačani. Manjša dela, kar jih more, sam popravi. Priporočam sedanjega oskrbnika ako bi bil pripravljen sprejeti, ker se je izkazal vrednega, zanesljivega in sposobnega.

NOVA DRUŠTVA

Žal, da ne morem poročati, da smo veliko društev ustanovili. Ustanovljeno je bilo angleško poslujoče društvo Modern Knights, št. 57, aprila meseca 1932 z 9 člani in danes prav lepo napreduje in je zastopano po delegatu Herman Stupica.

1. julija t. l. smo ustanovili novo društvo v Youngstown, O., z imenom društvo Ljubljana, ki je iz urada dobilo št. 58. Pristopilo je 9 članov v odrasli in 2 v mladinski oddelek. Upam, da bo imela Slovenska Dobrodelna Zveza dobro bodočnost v Youngstownu.

Drutvo Comet, št. 54, se je razpustilo, in člani so vzeli prestopne liste k drugim društvom.

Nismo dovolili ustanoviti novega društva v Wadsworth, O. Dobili smo vprašanje za ustanovitev, pa odbor ni dovolil zaradi kritičnih časov, kateri so bili tisti čas. Priporočam bodočemu glavnemu odboru, da se tam društvo ustanovi v bližnji bodočnosti.

NATIONAL FRATERNAL CONGRESS

Priporočam konvenciji, da pristopi Slovenska Dobrodelna Zveza k National Fraternal Congress, kjer s tem ne bodo veliki stroški in lahko velike koristi za organizacijo.

OBISK DRUŠTEV PO GLAVNIH ODBORNIKIH

V aprilu leta 1932, maja in junija so bila vsa društva obiskana po glavnih odbornikih, izvzemši dveh društev, v svrho boljše agitacije, posebno smo agitirali za novo članstvo, posebno mladine, in priporočali glede 20-letnega, 50, 60 in 70-letnega zavarovanja in da društva pazijo in gledajo na to, da se ne bi izkoriščal bolniški sklad.

KAMPANJA ZA NOVO ČLANSTVO

Imeli smo dve kampanji, kateri sta bili zelo uspešni tako, da smo vsaj toliko pridobili novih članov, kolikor smo izgubili članov vsled krize. Priporočam, da se kampanje še vrše, vsaj vsako leto ena.

Priporočam vam zelo toplo, da naj se zopet vpelje podelitev in prepeljava srebrne kupe in naj se vpelje častna straža. S tem ne bo posebno stroškov, ker imamo že sedaj vse, častna straža pa bo od časa do časa napravila kako veselico, da bi se morebitni stroški pokrili. Zadnja konvencija je s tem napravila veliko napako, ker je to opustila. Koliko članov smo mi pridobili samo zaradi tega, koliko oglaševanja je bilo skozi dopise in za prevoz kupe za S. D. Zvezo. S tem je bila najcenejša reklama za Slovensko Dobrodelno Zvezo in najuspešnejša. Ako bi dali članom, da glasujejo sem prav siguren, da bi dobili dvetretinsko večino.

PRESELITEV GLAVNEGA URADA IN OPRAVA ISTEGA

Pogodbo z Slovenskim Narodnim Domom imamo še za 3 leta in 3 leta privilegije za svoto $65.00 s kurjavo in čiščenjem.

(Dalje na 4. strani)

IZ PRIMORSKEGA

—Fašizem si izmišlja nova nasilja. — Trst, 2. oktobra. — Zgleda kot bi fašistom zmanjkalo iniciative in da je postalo življenje za njih že dolgočasno. Konfinacije, zapori, razni lepo režirani procesi in slično je že postalo vsakdanje. Treba je bilo najti novih možnosti, da se povzpno po lestvici sarž, novih zaslug, da bi čim bolj dopadli svojemu vodji. Dolgo so morali "gruntati," da so našli narodne noše in jih pričeli pleniti. . . . Delo ni trajalo dolgo. Kmalu so pospravili, kar so imeli. Treba je bilo novega, ker končno z narodnimi nošami so si lahko le nekateri pomagali. Našli so!

Vsa nasilja zadnjih let niso zlomila v naših ljudeh ogromne življenske sile in še večje zavesti. Če že mi ne moremo, naj vsaj naša mladina ustvarja pogoje za novo življenje uničene zemlje. Treba ji je zato svobode v delu in mišljenju, treba ji je zato vzgoje, ki jim je fašizem ne nudi. In tako ni bilo vasice, najmanjše vasice s par hišicami, da ne bi imela vsaj enega ali dva študenta. In ne le, da je poslabšani položaj zahteval to, ampak že stara v Slovencu vkoreninjena zavest. da mora biti vsaj en sin v višjih šolah, je povečala dotok primorske mladine v šole. In še končno, toda to pustimo za sedaj, so pospešili fašisti sami.

Po dobrih petnajstih letih takega položaja so se sedaj zmislili, da bodo poklicali vse starše na odgovor, češ: zakaj ste poslali svoje otroke v šole v Jugoslavijo, in ste jo s tem odtujili materi Italiji? Velika zahrbtnost tega vprašanja je jasna in namen je tudi bolj kot jasen. Najenostavnejši zaključek je za njih ta, da so se pregrešili in da so protidržavni.

Toda, če še vprašamo sledeče: Kdo je bil tisti, ki je zaprl vse slovenske in hrvatske šole, kdo je bil tisti, ki je takoj izgnal vse učitelje, profesorje, kdo je bil tisti, ki je plenil slovenske knjige? Ali ima potem pravico še zahtevati to, da bi se jim po nasilnem odvzetju vsega tega, naš človek še prostovoljno udal in se mu iz udanosti poklonil. Kdo je dalje pregnal tisoče naše mlade inteligence čez mejo za kruhom? Italijanski fašizem danes ni upravičen klicati naših staršev na odgovor, ker so poslali svoje otroke v šole, četudi preko meje, ker je tega sam kriv, ker je to sam povzročil.

—Na vrsti so cestarji. Ilirska že itak ni več domačina, ki bi bil zaposlen še v kakšni javni ali pa državni službi. Zadnji so bili še cestarji. Zdaj pa je prišel dekret, s katerim je 87 slovenskih in hrvatskih cestarjev na cesti Postojna—Reka premeščenih nekam v Sicilijo. Obvestilo, ki ga je vsak cestar prejel, je vsebovalo med drugim tudi opozorilo na to, da je kraj, kamor je premeščen, nezdrav in poln malarije. Kakšen namen imajo s to prijazno napovedjo, si lahko predstavljamo. Drugo vprašanje pa je, kako bo živel naš človek z 250 lirami plače tako daleč in brez kakšnih drugih dohodkov. Doma ima navadno še hišico, kos njive ali vrta, da si tako pomaga in živi. Na mesta slovenskih cestarjev pa pridejo sami Italijani.

—o—

* Država Iowa je začela te dni razpošiljati prve čeke za starostno zavarovalnino.

—o—

DNEVNE VESTI

Nova igralnica ustanovljena v Jugoslaviji

Dubrovnik, 5. oktobra. — Neki litvinski milijonar, po imenu Zimdin, je v tem mestu odprl igralnico. Vlada bo vzela 60 odstotkov vseh dobičkov igralnice.

Dva odvetnika priborila ljudem milijone

Chicago, 5. nov. — George Haight in Benjamin Goldstein, dva chicaška odvetnika, sta pravkar priborila odjemalcem telefona v Chicagu $20,700,000. Začela sta tožiti The Illinois Telephone Co., češ, da računa previsoke cene za telefon. Tožba je že prej trajala dolgo vrsto let, toda je bila vedno izgubljena. Nihče se ni več brigal za tožbo in kompanija je še naprej računala visoke cene. Omenjena odvetnika pa sta kljub odsvetovanju od vseh strani začela z novo tožbo pred dvema letoma in sta včeraj zmagala. Potrošila sta tekom tožbe $250,000 svojega denarja, toda najvišja sodnija jima je sedaj priznala $1,250,000 za odvetniške stroške, dočim bodo odjemalci telefona dobili sedaj $20,700.000 povrnjenega denarja, kar so kompaniji plačali preveč. Kompanija se je podala in je že začela plačevati. Oba odvetnika slavijo ljudje v Chicagi. V nobenem restavrantu ne moreta plačati za jed ali pijačo. Vse jima je zastonj na razpolago, celo čistilci čevljev ne zahtevajo ničesar v znak hvaležnosti za dolgotrajno borbo.

—o—

Poljska republika bo učila nepismene

Varšava, 6. novembra. Po vsej poljski republiki se je danes začela narodna kampanja, da se izobrazi one, ki ne znajo čitati in ne pisati. V poljski republiki se nahaja 6,000,000 mož in žen, ki ne znajo niti čitati niti pisati. Poljska vlada je pozvala vse one, ki so vešči čitanja in pisanja, da sleherni vzame kot učenca enega nepismenega in si šteje kot svojo domovinsko dolžnost, da ga nauči čitati in pisati.

—o—

Komunisti ne vedo kaj bi naredili s cekinom

New York, 6. novembra. Pri zaključnem političnem shodu komunistične stranke v tem mestu so v pondeljek večer odborniki komunistične stranke šteli cente, niklje in desetice, ki so jih ljudje na shodu darovali za stranko. Med darovi je pa bil tudi en cekin za $10.00. In sedaj komunisti ne vedo, kam bi s cekinom, kajti lastnina cekina je danes prepovedana po zveznih postavah.

—o—

Suhači dobro pripravljeni za novo borbo

Lincoln, Nebraska, 6. novembra. 1,800 protestantovskih pastorjev je dobilo na volivni dan nalog, da morajo zvoniti vsako uro 10 minut z vsemi zvonovi. Zahtevo je razposlala Anti-saloonska liga. Z zvonenjem naj se opominja volivce, naj nikar ne pozabijo, da je danes pijača svobodna in da volijo za kandidate, ki so za prohibicijo.

—o—

Šotor Franc Jožefa prodan za štiri dolarje

Budapest, 5. novembra. — Šotor, katerega je svoje čase rabil ranjki avstrijski cesar Franc Jožef, kadar se je nahajal na vojaških manevrih, je bil včeraj prodan na javni dražbi. Kupil ga je nekdo za $4.50.

—o—

Silne zaloge orožja zaplenjene socialistom

Madrid, 3. novembra. Socialisti v Asturias pokrajini so pripravljeni začeti z novo revolto, ki naj bi izbruhnila 29. novembra. Dasi je vlada zaplenila že velike zaloge orožja socialistom in komunistom, pa imajo slednji skrite še dovolj municije, da se lahko spoprimejo z vladnimi četami.

—o—

Politični plakati

Ravnatelj javnih šol v Clevelandu je upeljal preiskavo, kako je bilo mogoče, da so otroci v raznih šolah dobili v roke plakate politične vsebine. Vsi enaki plakati so zabranjeni v šolah.

Mlad obsojen

Joseph Blade, star komaj 17 let, je bil včeraj na porotni sodniji spoznan krivim, da je umoril 65 let staro trgovko Mrs. Ano Sturski v nekem roparskem napadu, ki se je izvršil 15. septembra lanskega leta. Mladič ima žalostno zgodovino za seboj. Oktobra meseca lanskega leta je prišel v zapore v Warrensville, kjer je hotel oprostiti več svojih znancev. Tedaj so ga zalotili detektivi, ki so ga nevarno obstrelili. Mesec prej je prišel v družbi z nekim drugim mladim fantom v trgovino Mrs. Sturski na W. 25th St. Oba sta pila žganje, nakar je mladi Bade potegnil revolver in zahteval od stare ženske denar. Ker se je Mrs. Sturski branila, jo je Blade udaril z revolverjem po glavi tako, da je omahnila in padla in pri tem zadela ob peč. Bade jo je potem zvezal in brcal, nakar je pobegnil, ko so prišli drugi ljudje na pomoč. Bade je priznal šest ali sedem drugih zločinov na sodniji.

Pri Kaynee družbi

Včeraj je nastal štrajk pri Kayne Co., katera kompanija je ena izmed največjih v deželi, ki izdeljuje deške pralne obleke. Kompanija ima normalno zaposljenih 700 deavcev. Delavci so zahtevali, da se v tovarni vršijo volitve, čemur je pa kompanija ugovarjala. Delavci so se že prej pritoževali, da kompanija ne postopa pošteno in odslavlja delavce, o katerih je mnenja, da pripadajo uniji. Zadnje čase je kompanija odslovila 78 delavcev, ki so pristopili k uniji. Včeraj zjutraj je bilo 40 piketov pred tovarno, sama mlada dekleta. Zadevo ima v rokah narodni delavski odbor v Washingtonu že od septembra meseca.

MALI OGLASI

Malo stanovanje

se da v najem, tri sobe. Odda se tudi garaža. Vpraša se na 6124 Glass Ave. (262)

Naprodaj so psi

izurjeni za lov zajcev. Tudi mladiče dobite. Jako poceni. Psi so bili zrejeni in trenirani na farmi. Oglasite se pri Henry Glavich, 6612 Bliss Ave.

(Nov. 6. 7. 10.)

VAŽNO!

Pazite na četrtkovo izdajo za naš oglas! Posebno znižane cene na blagu za ta teden!

SPECH GROCERIJA
1100 E. 63rd St.

Bodite pripravljeni

Kupite si premog že SEDAJ.

L. R. MILLER FUEL, INC.
1007 E. 61st Street. ENdicott 1032

Dr. Anthony L. Garbas

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK
v Slovenskem Narodnem Domu
6411 St. Clair Ave.
HEnderson 0919

POZOR!

Predno kupite pohištvo, si gotovo oglejte našo popolno zalogo v obeh trgovinah. Primerjajte cene in blago.

A. Grdina & Sons
HEnderson 2088
6019 St. Clair Ave.
15301 Waterloo Rd.

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Rd.

HE 3113

DOBER PREMOG IN TOČNA POSTREŽBA

Se priporočamo

F. J. CIMPERMAN
J. J. FRERICKS

Kača

Za "A. D." prestavil M. U.

Odločno je prijemal in valil debele hlode. Tedaj je ugledal predpasnik češke Janke in začel tako razmetavati med hlodi, kakor da mora ves les iz vsega hriba še to jutro v dolino.

"Ti, nekaj imam govoriti s teboj."

Padec v drčo je odgovoril.

"Tako, da ne bo nihče slišal."

"Tu je en numeriran vmes!" je zaklical Košutnik preko dekleta drvarjem. "Kako gospodarstvo pa je to?"

"Boš ali ne boš? . . . Hočeš ali nočeš? . . . Ali me nisi razumel? Prosim te še enkrat v dobrem."

"A jaz hočem, da že enkrat izgineš s tistim svojim dudlanjem! . . . Saj itak nihče ne čuje, jaz pa najmanj. . . Numeriranega mi spravite s poti, krajctajfel, da mi ne bo vedno pod nogami!" se je jezil proti drvarjem. "In ob priliki tudi tega iz češkega lesa. . . Ali ima kdo pri rokah kladivo in štempelj — če že hoče biti na vsak način oštempljan. . ."

Drvarji so se zakrohotali. Dekletove oči so zasikale strup.

"Boš že še drugače govoril, ti! . . . Kdaj bo poroka, ti? . . . V drugem stanu sem od tebe, da veš!"

Košutnik je široko zazijal in popustil. "V dru — ti, v drugem stanu? . . . Od mene? . . . Ti; od mene . . . Ja, tu se pa že vse neha! . . . Pa že lahko pride vsaka — vsaka krava, ki pride do bika. . ." Široko se je razkoračil: "Ali ste slišali najnovejšo? . . . Ta hoče biti v drugem stanu od mene. . ."

"Res je!" je zasikala. "Pregovoril si me, pes nesramni, otroka imam od tebe, sedaj pa nočeš nič slišati in vedeti! . . . A čakaj, ti! Le čakaj! . . . Ti bo že Peter pokazal. . . Peter ti bo pokazal. . ." Zahlipala je v solzah.

"A jaz njemu in tržaške fige in tri orehe! . . . In še kaj povrh, če bo hotel. Tisto mesto gori v gozdu, ki sem si ga dobro zapomnil in na katerem so bili zloženi v praproti štirje klaftri najlepših kalenc, tako na desno v grabenčku, a drugo jutro jih ni bilo več. . ."

"Ni res! . . . In sploh, kaj imaš ti iskati v Petrovem revirju?"

"Ravno tisto, kar ti pred mojo kočo. . . O, saj se spoznam pri vas in vaših navadah. . ."

"Nu, nu," je skušal tolažiti star drvar. "Ali si že doprinesel protidokaze? Saj menda ni bil oni z zelenim klobučkom tvoj boter?"

"Ah, kaj!" je besnel Košutnik. "Hotela je tako, ker se ji je zahotelo in je vse tako napeljala. . . In če bi vam drugim enemu tako v noči taka potrkala v gromu in blisku in dežju na okno, pa ne bi imel kaj drugega boljšega na ražnju: kaj bi storil?"

"Lepo žegnano svečo bi prižgal in litanije molil," je resno poučil stari drvar, medtem ko so drugi tulili od krohota. "Nu, pa saj si tudi ti najbrže prižgal svečo, a litanije so različne."

"Da, litanije mi je pel in še kake," je poprijela Janka srčno. "A to znaš, pes nesramni, znaš se vlačiti s krčmarskimi vlačugami, da se že vsak smeje. . ."

"Sama si taka!" je zapihal Košutnik. "Ali sem jaz pred tvojimi vrati moledoval in fehtaril, naj se me usmiliš, ali ti pred mojimi?"

"Mene si se usmilil? Ti, ti lahko človeka raniš, ti!"

"Ja, ja, kakor bi jih ne imel dovolj, samo da požvižgam."

"To se že ve, za kakimi ti žvižgaš. Vsakdo ve, po kakšni slanini dišiš!"

"Po malo okusnejši, kakor je tvoja, že, da veš. Ko le ne bi bila tistikrat noč tako temna! A prišla pa si vendarle, ko se ti je zahotelo zase ali pa za račun tvojega brata Petra, kaj?"

"Lažeš! . . . Lažeš! Zadušil da bi se na svoji laži!"

"Boš lahko dolgo čakala! Saj nisem neumen! Pa tudi slep nisem. Čeprav ne razlikujem v noči krav."

"In nisi neumen? . . . Nisi slep? . . . Ti, ki ti je tista tvoja ciganka tam doli nastavila roge spredaj in zadaj, kakor jih še ni imel noben srnjak v teh gozdovih, odkar rasejo? . . . Rogove, kakršne ima sam meglenjak, ki si sam nor kozel v megli! . . . Da nisi slep in neumen? Ko pa niti ne zapaziš, kadar se zadeneš tam doli pri oni ob kakega drugega? . . ." In hripavo se je zasmejala.

Bogulin je pristopil resno. — "Na, na, kaj pa je? Ali se take stvari govori pred vsemi ljudmi? Ali se to spodobi? Ali vaju ni sram, vidva, ja?"

"Sem mu pa tako povedala, če drugače noče! . . . A plačal mi boš, plačal!"

"Da, da, ti mi boš plačala!" jo je oponašal Košutnik. "In pred vsemi ljudmi, nalašč, da boš enkrat izplačana."

"Sedaj, ti, pojdi!" je zapovedal strogo Bogulin. "S takimi stvarmi se ni treba mešati v delo. To spada kam drugam. . . Tvojemu očetu tudi ne bi bilo prav, ko bi vedel. Ali imaš pravico kaj zahtevati? In če jo imaš, si lahko pridobiš tudi na drug način, ni treba, da razkričiš tu pred vsemi hlačami. Saj že izgleda — na, ali bo že kaj?"

Godrnjaje in mrmraje, besno se je zasramovano dekle odpravilo med skladovnicami drv v hrib.

"Si nakuhal neumnost, kaj?" je vprašal Bogulin Košutnika. "Ustrelil si v centrum, ko je že druga krogla bila tam, zate pa bo sedaj skočil možic ven? . . . Prokleti gorenjski vrag, da si ne moreš vsaj enkrat malo žile puščati!"

"Ko mi pa vrag ponoči okoli bajte lazi! . . . Saj tudi jaz nisem škof!"

"A sedaj boš lahko samega sebe birmal," se je zasmejal Bogulin. "Ko sem bil jaz še vajenec pri grofu Mensdorffu, nismo smeli mi ta mladi basati drugih patron nego le slepe, tako samo za strah in za vajo. Ostre patrone so le za postavnejše ljudi, ki svoj cilj poznajo, je dejal gospod grof — Bog mu daj večni mir — in strog je bil kakor sam satan in dober kakor angel. In tako bi moralo biti tudi pri tem. Le čuvaj se Čehov, ki ti bodo nekaj napredli."

"Zaradi mene," je godrnjal Košutnik. "Naj se me le pazijo, da jim jaz kake nitke ne zamešam! Kar lušta me!"

"Kaj pa je s tisto stvarjo, ki si jo njej omenil? Meni nisi ničesar povedal."

"Človek pač ne blebeče vsega," je rekel Primož omalovaževalno. "Opazil sem pač."

"In zakaj nisi prijavil?"

Oni se je branil. "Jaz nisem takšen. Kaj naj bi koristilo Ti so kar kuhani in pečeni pri gospodu grofu. In tudi svež odstrel sem našel, ko ni bil dobavljen v grad noben srnjak. Niti sledu o divjih lovcih. Take patrone s kapico, kaliber štirinajst — kakor sem našel tam hilzno — take ima samo Peter. Na, človek molči. A zadišal sem jim nekako v njih juhi. Kake tri ali štiri dni kasneje je tale povidelbuhtelček prišel k meni. Le da sem postal na račun prekasno pozoren. Kakor se pač zgodi tako v noči, ko razum spi. Ampak danes, nu, danes mi je vendar enkrat počilo iz žolča. Naj jim le pove, če hoče, škandal je itak."

Bogulin je zamišljeno vlekel svojo pipo. "Nu, da, da bi te najraje odgriznili iz svoje srede, to sem že davno opazil. In tudi mene, ko bi mogli. In od strelske tekme sem šele, na, in pa odkar si moral ravno ti meglenjaka pogoditi."

Primož je zapiskal: "Meglenjaka? . . . Potem lahko mirno spe. Ta je še živ. Ko bi bil ta!"

"Meniš, da ne?"

"Ne. Le molčiva o tem, da se ne izve. A ga bom še dobil. Ako me bo še tako dolgo strpelo tu pri vas." Zasmejal se je. "Za enkrat sem jaz sam meglenjak, kakor je ona tako lepo povedala. Morebiti je res, da sem meglenjak."

Bogulin je začuden dvignil obrvi: "Ali hočeš iti?"

"Ako nanese tako. . . Bi bil že danes lahko pri princu v Kočevju. Tam so medvedi, pri moji veri! A ostal sem, ko sem se že tu privadil. Gori od tiste bukve lahko vidim domače hribe, kjer so gamzi doma. A priskutilo se mi je. I, saj vidiš, kako se kar javno vame zaganjajo. Da ja pade čim več blata name. Ali ne delam? . . . Ali sem komu kaj ukradel? . . . Kaj jih briga drugo? . . . Branil se bom, a potem bo prišlo, da bom komu nos poteftal."

Stari Bogulin si je popraskal brado. "Na, na, jaz jim pač ne bil nalival še več vode v strugo. Si že enkrat zopet tu prav mojstrsko ustrelil. Že prav, ali okoli se govori, dokler ne pride gospodu grofu na ušesa ali pa žandarmeriji. Da bi vsi mlini zmleli toliko moke in vreč zrnic, kakor jeziki zmeljejo raznih zgodbic iz enega samega zrnca resnice, potem ne bi bilo nobenega lačnega na svetu. Ni bilo potrebno, pri moji veri."

Košutnik je sunil s škornjem ob hlod in poskušal svojo moč. "Meniš, da ne? . . . To praviš ti. Vi ste pač drugačni, ki nimate prave krvi. A čemu bi se midva prepirala? Saj je itak vseeno. Boljši je tak edin blisk, ki te odnese kar naravnost v pekel, kakor pa vse življenje dežja in roženkranca. Zakaj pa naj bi imel človek srce v prsih in patrono v puški? . . . Samo da bi gledal? Sedaj pa, vraga, spravite mi tega numeriranega izpod nog — sicer, pri moji veri, ga še poberem in vam razbijem z njim butice, da boste kar Petra Klepca videli!"

In hlod, ki ga je bilo dovolj za štiri može, je ob Gorenjčevi moči zdrsnil v drčo, zažvižgal in zatulil doli v breg, se premetaval, dokler ni zadel kupa in se potem zvalil kakor zadeta žival.

Ho-bau! . . . Kar — — go! — O — — hiii!" In starinski drvarski krik je odmeval v hladni poletni gozd, a tam daleč iz doline je v odgovor zadonela eksplozija mine.

*

"Peter! . . . Njen brat! . . . Sedaj bomo kaj doživeli!" Prihuljeno so gledali drvarji za črnim Petrom, ko je šel mimo njih tako službeno temen ter stopil proti Gorenjcu.

"Torej kaj je to in kaj bo z Janko? . . . In kaj si včeraj pravil o meni, ha?"

Primož, ki je pričakovanega sovražnika videl prihajati, ni delal nobenih obzirov. "Eno me prav nič ne briga, a za drugo pa bodi vesel, če nikomer ne povem."

"Tako? Nič te ne briga?. . . Potem ti bom pa jaz druge stvari povedal, ki te bodo brigale. Mojo sestro si tu pred vsemi zmerjal."

(Dalje prihodnjič)

(Nadaljevanje z 3. strani)

Je zelo primerna cena in najbolj primeren prostor v naselbini.

Potreba je za nov sistem, katerega moramo vpeljati, kar je najbolj potrebno, če mogoče še pred novim letom.

SESTANKI DRUŠTVENIH URADNIKOV S. D. ZVEZE

Imeli smo štiri sestanke društvenih uradnikov z glavnim odborom in so bili zelo koristni. Priporočam bodočemu glavnemu odboru naj skliče vsaj dvakrat na leto take sestanke, ki bodo gotovo veliko koristili napredku Slovenske Dobrodelne Zveze.

TOŽBA ZA DAVKE

Tožba za davke še ni prišla na vrto. Kako bo izpadlo ne vem. Bojim se pa računa advokatov že naprej. Zastopa S. D. Zvezo advokatska firma Locher, Green & Woods.

ANGLEŠKO POSLUJOČA DRUŠTVA

Takoj ko smo začeli izdajati angleško stran glasila sem povabil društvene uradnike angleško poslujočih društev, ter so se vsa društva odzvala za prvo sejo, da se napravi tesnejša zveza in sodelovanje med angleško poslujočimi društvi. Takoj so se organizirali in izvolili centralni odbor. Takoj prvo leto so napravili veliko vrtno veselico in Olimpiado na Pintarjevih prostorih z velikim moralnim uspehom. Le žal, da jim je vreme pokvarilo finančni uspeh. Potem 6. novembra 1932 so imeli zopet velik Zvezni dan v S. N. Domu. Zopet velik uspeh; razdajale so se isti dan tudi nagrade Olimpiade in kampanjske nagrade in društvo Modern Crusaders, št. 45, je dobilo največ članov. Najbolj se je odlikovala sestra M. Milner, ki je sama dobila 81 članov.

Lansko leto, 1933, so zopet priredili dvodnevno veselico in Olimpiado z velikim moralnim uspehom na Frank Mervarjevi farmi, vendar dobička ni bilo, ker je slabo vreme vse pokvarilo. V jeseni so napravili petdnevni Penny Bazar v Grdinovi dvorani. So bili komaj stroški pokriti. Letos "May Madness" z veliko reklamo za S. D. Zvezo, in zvečer z veliko udeležbo: veliki stroški, so pa komaj pokrili vse izdatke.

Kriva je bila gotovo sedanja kriza, nekoliko pa tudi mlačnost vsega članstva, ker jim ni dalo niti moralne podpore. O tem vem, da bo brat Frank Surtz več poročal. Sej so imeli veliko in sem se tudi več sej udeležil.

Glavni odbor jim je šel vedno na roko in smo jim radi pomagali. Bodočnost pa zahteva za našo mladino vse kaj drugega, če jo hočemo pridobiti in pridržati, da bo ostala v duhu vsaj še slovenska. Konvencije dolžnost je in se moramo zavedati, da moramo nekaj storiti. Moj nasvet je sledeč:

MLADINSKI NARAŠČAJ

Potreba je tudi, da začnemo misliti bolj na naš naraščaj, da bi poskusili jih organizirati v posebna društva in skupine.

Vidimo tudi, kako sta organizirala naša slavna pevca in pevovodja Anton Šubelj in Louis Šeme našo mladino, katero bomo v kratkem času videli pri nastopu koncerta in slišali njih glaske v lepih slovenskih pesmicah.

Čitali smo tudi, da naš slavni pevski umetnik g. Anton Šubelj bo nas zopet v kratkem času zapustil, ker je na zimo angažiran v New Yorku.

Ali ni Slovenska Dobrodelna Zveza poklicana, da se to započeto delo nadaljuje? S. D. Z. bi morala prva gledati na to, da moralno in nekoliko gmotno podpre, da organiziramo po celi državi Ohio take mladinske pevske zbore, kjer je le mogoče, in da se otroci učijo vsi enakih pesmic, da lahko parkrat na leto skupno nastopijo v dvorani in enkrat pa na prostem. To je najlepša prilika pridobiti našo mladino, kjer se bo mladina začela zato sama zanimati. Poleg tega bomo lažje pridobili za organizacijo tudi njih starše. Par takih koncertov na leto bi pokrilo vse stroške. Zatoraj apeliram na vas, cenjeni bratje in sestre, da ne prezrete tega. Potreba je, da bi naša mladina in sploh še večja potreba je za vsa društva, da bi imela Slovenska Dobrodelna Zveza kak prostor za veselice in druge prireditve.

Naj se kupi kak prostor v bližini Clevelanda. Ne mislim farmo, katero bi morali obdelovat za farmerske pridelke. Na White Ave. in vogal Bishoff Rd. je ena farma, katera meri 78 akrov sveta, to je predno se pride do dobro poznane Močilnikarjeve farme, kakih 12 milj od Zveznega urada ali 4 do 5 milj iz Collinwooda in Euclida. Jako primeren prostor. Pol farme spada v Cuyahoga County in druge pol v Lake County. Dobi se po jako nizki ceni za svoto okrog $7,000.00. (Zahteva je bila nekaj let nazaj za $65,000.00.) Veliko lepega gozda in druge planote za žogometne igre, tennis, golf, balincanje, kegljišče, strelišče in dovolj prostora za parkanje avtomobilov itd.

Narediti bi se morala plesna dvorana tako, da bi odgovarjala tudi za zimske čase.

Poglejmo druge narode samo tu v Clevelandu, naše brate Čehe, Poljake in Nemce kakšne lepe prostore imajo, kjer prirejajo veselice, koncerte, igre, telovadbo in gojijo ves drugi šport.

Kje smo pa mi? Vedno se tolčemo po prsih, da smo kulturni narod. Res je, da imamo dovolj narodnih domov in cerkva, in to kar bi sedaj še najbolj potrebovali, tega nimamo.

Ne želim, da bi bila velika razprava na tej konvenciji, ker je čas predrag, želim pa, da bi konvencija izvolila za to kak poseben odbor, da bi delal z glavnim odborom roko v roki, da bi napravil kak načrt in potem naj bi se dalo na splošno glasovanje če je ravno potreba. Prepričan pa sem, da je izpeljivo in da bi se kmalu samo izplačevalo.

Želeč največjega uspeha osmi redni konvenciji,

FRANK ČERNE,
glavni predsednik.

Brat Dolčič predlaga da se vzame poročilo na znanje.

Več delegatov se oglasi k besedi br. Černe jim pojasnuje. Ker je bilo vprašanje zakaj se niso pripisale obresti od obresti, se br. Černe obrne za pojasnilo na bivšega pomočnika v gl. uradu br. Joe Kogoja, slednji pojasni, da je dobil taka navodila od br. Kushlana.

Brat Kushlan odgovarja, da on takih nasvetov ni nikdar dal, pač pa je rekel, da obresti se ne smejo pripisati, dokler naš ček ni vnovčen. Kar se pa tiče obresti od obresti, pa je bilo sklenjeno na seji gl. odbora 5. septembra, kakor kaže zapisnik iste, da se računa samo 5%.

Na vprašanje kdo je odgovoren za $7,000.00, ki jih je zveza prevzela in pripisala na svojo zamrznjeno vlogo prepusti delegaciji da odloči.

Priporočano je, da vsak gl. uradnik naj poda sam svoja pojasnila in naj nikar ne prehaja od enega gl. uradnika na drugega.

Na vprašanje če so že pomagali enim društvom do zamrznjenega denarja, zakaj niso tega storili tudi z ostalimi društvi?

Brat gl. predsednik pojasni, da se je pomagalo vsem enako, a več kot enkrat je bilo nemogoče, ker potem bi zvezi sami zmanjkalo gotovine.

Na vprašanje kako to mogoče, da je mladina vselej imela velik moralni uspeh na svojih prireditvah, a materjalnega uspeha pa ni bilo.

Brat predsednik pojasni in podpira svoje trditve, ter pripominja, da kar imajo mladinska društva gotovine, je pa zmrznjena na banki in vsled tega jim je Zveza morala enkrat priskočiti na pomoč z malo vsoto denarja.

Brat Zalar predlaga konec debate. Ugovor. Debata se nadaljuje.

Na vprašanje glede $9,000.00, ki so naloženi na banki in od katerih smo mi samo varuhi, kdo bo trpel v slučaju kake izgube.

Brat predsednik pojasni, da temu so največ krivi varuhi istih mladoletnih dedičev, ker niso denarja dvignili in naložili po svoje in so skoro v vseh slučajih prepustili nam, da smo skrbeli za varnost denarja. A žal, pa nimamo nobenih pismenih potrdil od teh varuhov.

Ker je čas zborovanja potekel, konvenčni predsednik zaključi popoldansko sejo ob 5 uri P. M.

Joseph Skuk, konvenčni predsednik;
Frank Turek, konvenčni zapisnikar.

Zapisnik rednega zasedanja dne 18. septembra 1934. dopoldne v Girard, Ohio.

Konvenčni predsednik pozove delegacijo k redu in otvori konvenčno zasedanje ob 8 uri dopoldne, ter imenuje za vratarja brata Lundra in sestro Pavlin.

Prečitan zapisnik sprejet z malimi popravki.

Več delegatov apelira na zbornico, naj bo delegacija v svojih govorih stvarna in dosledno kratka. Želja delegacije je, da se danes završi konvenčno zasedanje.

Gl. tajnik opozarja zbornico, da pred nami so problemi, ki jih moramo na tej konvenciji razčistiti in da kadar se povrnemo na svoje domove k društvom, da bo res vladala bratska sloga in splošno zadovoljstvo.

Konvenčni predsednik pozove zbornico k dnevnemu redu in sicer je predmet razprave interpelacija na poročila glavnega odbora.

Stavljeno je bilo vprašanje na gl. predsednika, kaj je v svoji poziciji storil pred zaprtjem bank v varstvo Zvezne gotovine, naložene na bankah?

Odgovor: Po večini je bilo to že včeraj popoldne povedano in kar imam dostaviti je to, da ni nikdo vedel, da bo ta korak storjen v bližji bodočnosti.

Vprašanje je pred zbornico; kdo naj plača oni denar, ki ga je Zveza plačala v gotovini ob času zaprtja N. A. T. banke, ter s tem prevzela zmrznjeno gotovino društev v višini, kolikor je znašal asesment posameznih društev.

Brat Penko stavi tozadevno sledeči predlog: Iz ozira, ker je Zveza priskočila društvom na pomoč, da niso bila ob času zaprtja bank prizadeta po pravilih in suspendirana, so društva dolžna, da za slučaj, če bi Zveza mogla vsled prejema zamrzlega denarja, kolikor ga je prejela po društvih kot plačilo asesmenta, da do plačajo društva eventualno izgubo. Predlog podpiran in sprejet z 67 glasovi.

Predstoječi predlog je bil zagovarjan iz stališča, ker to je edino pravično še posebno, da niso prizadeta tista društva, ki so plačala asesment v mesecu februarju 1933 v faktični gotovini, ki ni nosila nikake rizike za izgubo.

Nekateri delegatje so zato, da v slučaju izgube trpi Zveza tisti denar, ki je bil kot zamrznen plačan za asesment v mesecu februarju 1933.

Stavljeno je bilo vprašanje na glav. predsednika: ali je bil izvršen sklep zadnje konvencije, ki je naročila, da se nalaga Zveza na gotovina na več bank?

Odgovor: Se je. V mesecu maju leta 1934. se je preneslo gotovi znesek na banke, ki so se zdele gl. odboru najboljše in varne.

Pred zbornico je prišlo vprašanje plačila obresti od denarja dedičev, ki se po sklepu gl. odbora ne obrestuje.

Zbornici je pojasnjeno, da denar, kateri ni obrestován od investatorja, ga isti tudi ne more obrestovati drugim brez izgube.

Delegacija je mišljenja, da nikakor ni to pravilno postopanje in mnenje delegata, ki stavlja tozadevno vprašanje je, da bi se moral tak denar obrestovati 3 odstotno.

Brat Dolčič stavi predlog, da se ves denar, ki ga ima Zveza v oskrbi za dediče obrestuje od 2 do 3%. Predlog podpiran.

Po glavnem odboru je bilo pojasnjeno, da Zveza s tem, ki ima v oskrbi tak denar nosi riziko in oni, ki ga je pa upravičen od Zveze zahtevati pa ne, ker ni investiran in se mu ga mora takoj izplačati kakor hitro je zadostil pogojem pravil ali oporoke. To zadevno ni samo glavni faktor Zveza oziroma glav. odbor, ampak ima sodišče svojo odločilno besedo. Ker Zveza vzame vso garancijo za vse eventualnosti na svoje rame in odgovornost, da bodo dediči pravilno in gotovo izplačani, ne mora poleg vse garancije še obresti plačevati.

Brat Pollak stavi tozadevno sledeči predlog: Zveza plačuje dedičem ali njihovem sodnijsko priznanim oskrbnikom denar, če ni to drugače določeno. Predlog soglasno sprejet.

Vprašanje: Kakšen vzrok je, da ni gl. urad izdal dovoljenje za ustanovitev društva v Rittman, Ohio.

Odgovor: Ker bi bilo z ustanovitvijo društva v zvezi z večjimi stroški in vsled velikega brezdelja in male naselbine ni pričakovati, da bi društvo bilo uspešno. Izplačati bi se morala nagrada $25.00 in knjige bi stale $15.00. Obljubilo pa se je, da kakor hitro se delavske razmere izboljšajo, se jim bo dovolilo društvo ustanoviti.

Vprašanje: Kaj se misli povedati s tem, kar je glavni predsednik uključil v svojem poročilu na strani 15 pod rubriko "Tožba za davke" ki govori, da zastopa Zvezo advokatska firma Locher, Green & Woods, ko vendar smo Slovenci in imamo toliko slovenskih odvetnikov.

Odgovor: Glavni odbor je poveril zadevo bratu Kushlanu, da jo izvede in se mu dovoli, da si lahko dobi pomoč, če uvidi, da je za uspešnost tožbe potrebuje. Brat Kushlan pravi, da ker se je tozadevno zahteval zavarovalninski expert, je videl potrebno stopiti z njimi v stik. Povdarjal je, da slične tožbe imajo tudi druge bratske organizacije, katere se bodo skupno pred sodiščem razpravljale. Nikakor ni na mestu, da bi se me osumljalo, da sem tozadevno podvzel sam svoje korake in brat Kačar je bil tisti, ki je stavil tozadevni predlog, da se mi poveri ta tožba.

Vprašanje: Za kateri znesek se prav za prav gre.

Odgovor: Za znesek $1,200.00 in $4,300.00.

(Dalje prihodnjič)